

[Jens Thomsen.]

Og tilsigter man gennem Prisansættelsen at fremskaffe den størst mulige Smørproduktion, eller tilsigter man den størst mulige Reduktion af Antallet af Malkekøer? Besvarelsen af disse Spørgsmaal kan medvirke til Landbrugets Forstaaelse af Forslagets Hensigt. Smørprisens Ansættelse er den mest virksomhedsfulde Agitation for Opretholdelse eller Nedbringelse af Produktionen. Det saa vi særlig tydeligt, dengang da Svinebestanden skulde reduceres efter Kvota-Ordningens Indførelse i England. Da Priserne for kortløse Svin blev sat ned, reduceredes Svinebesætningerne meget hurtigt. Det vil ogsaa være en let Sag for Regeringen at faa Malkekøernes Antal nedbragt gennem Fastsættelse af en Smørpris, der ikke dækker Produktionsomkostningerne.

I København og i Byerne er man sikkert af den Opfattelse, at den fastsatte Smørpris vil animere for stærkt til Besætningsreduktion. Mælkepriserne i København og i Byerne svinger jo i Forhold til Smørprisen, men nu er der allerede truffet Aftale med Leverandørforeningen til København og til flere Byer om, at Mælkeproducenterne skal have en Forhøjelse af 2 Øre pr. l. Det forekommer mig, at det havde været mere formaalstjenligt at gennemføre en saadan Prisforhøjelse gennem en Forhøjelse af Smørprisen, der kom til at omfatte hele Landet, i Stedet for at begrænse Stigningen til København og Omegn og til de Mælkeproducenter, der leverer Konsummælk til Byerne. Man skal ikke animere til Besætningsreduktion hos Mælkeproducenterne i Landmejerierne ved at ansætte en lav Smørpris, naar man samtidig maa forhøje Mælkepriserne til Byerne for at holde Tilførslerne oppe der. Det er i hvert Tilfælde et ganske urimeligt Forhold.

Landbrugsministeren udtalte ved Forelæggelsen af Forslaget, at Landbrugets Organisationer ikke havde forlangt en Forhøjelse af Smørprisen. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om denne Udtalelse ikke beror paa en Erindringsforskydning. I et Møde mellem Bestyrelsen for De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation og Formændene for samtlige Mejeriforeninger blev det oplyst, at der under Forhandlingen mellem Landbrugsministeren og Bestyrelsen for Fællesorganisationen af et Bestyrelsesmedlem blev rejst Krav om en Smørpris paa 5 Kr. pr. kg for Vinterhalvaaret, men at Bestyrelsen gik med til en Pris af 4 Kr. 45 Øre, fordi Ministeren ellers vilde have Prisen helt ned i 4 Kr. 35 Øre. Paa det omtalte Formandsmøde blev Sagen i al

Fald refereret paa denne Maade, og samme Dag som Smørloven var forelagt i Folketinget, havde jeg en Samtale med vedkommende Bestyrelsesmedlem, der havde ført Kravet om en Smørpris paa 5 Kr. frem ved nævnte Forhandling med Ministeren, og han bekræftede da Rigtigheden af, at han paa det nævnte Møde havde fremsat et Krav om at faa 5 Kr. pr. kg.

Jeg fremfører dette, for at man ikke skal faa den Opfattelse, at Mejeribrugets Mænd anser den fastsatte Smørpris af 4 Kr. 45 Øre for tilfredsstillende. Det er en almindelig Opfattelse blandt Mejeribrugets Mænd, at en Vinterpris paa Smørret paa 5 Kr. pr. kg vilde være en yderst beskedent Pris, men det var af Hensyn til Landbrugsministerens Pres, at Bestyrelsen gik med til Prisen 4 Kr. 45 Øre. Producentprisen for de bedste Sommermaaneder indtil Tiden den 1. August var jo 4 Kr. 45 Øre pr. kg Smør, og alle Fagfolk ansaa denne Pris for at være meget rimelig til begge Sider; og baade Landbrugsministeren og enhver Landmand ved dog, at Vinterproduktionen er betydelig dyrere at fremstille. Det er min bestemte Opfattelse, at den fastsatte Vinterpris af 4 Kr. 45 Øre ikke dækker Produktionsomkostningerne i Vinterhalvaaret, og under Hensyn til samfundsmæssige Synspunkter er det efter min Mening uklogt at sætte Prisen saa langt ned, at man med god Grund kan befrygte en større Nedgang i Produktionen, end man vilde faa med en højere Smørpris.

Det er mig ubegribeligt, at Landbrugets Priser ikke fastsættes i Forhold til Produktionsomkostningerne efter samme Regler som de, der anvendes over for andre Erhverv. „Berlingske Tidende“ har jo foreslaaet dette, idet Bladet foreslog, at Smørprisen skulde fastsættes af Priskontrolraadet; derved vilde vi, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Grønning sagde, faa en ganske anden Smørpris end det, Landbrugsministeren efter frit Skøn trykker Prisen ned til. Jeg vil i denne Forbindelse henvise til Prisforhøjelsen paa Brød, Mælk og Gryn i den Tid, Kornpriserne har været fastsat uforandrede, og til, at der i Industrien er gennemført Lønstop. I Landbruget er man gaet den modsatte Vej. Baade Landbrugsarbejderne og Mejeriarbejderne fik ved Kendelse i Efteraaret Løntillæg, men til Trods derfor vilde Landbrugsministeren ansætte Smørrets Vinterpris lavere end Sommerprisen, skønt Ministeren jo udmærket ved, at det er langt dyrere at producere Smør i Vinterhalvaaret end i Sommerhalvaaret, rent bortset fra de her nævnte Lønforhøjelser.